

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.9.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Bonn – Saksa) – Antonio Romano ja Lidia Romano v. DSL Bank – DB Privat- und Firmenkundenbank AG:n toimipaikka, aiemmin DSL Bank – Deutsche Postbank AG:n liiketoimintayksikkö

(asia C-143/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 2002/65/EY – Etäsopimuksena tehdyt kuluttajaluottosopimukset – Peruuttamisoikeus – Peruuttamisoikeuden käyttö sen jälkeen, kun kumpikin osapuoli on täyttänyt kokonaisuudessaan sopimuksen kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä – Peruuttamisoikeutta koskevien tietojen ilmoittaminen kuluttajalle)

(2019/C 383/21)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Bonn

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Antonio Romano ja Lidia Romano

Vastaaja: DSL Bank – DB Privat- und Firmenkundenbank AG:n toimipaikka, aiemmin DSL Bank – Deutsche Postbank AG:n liiketoimintayksikkö

Tuomiolauselma

- 1) Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23.9.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY 6 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, luettuna yhdessä sen 1 artiklan 1 kohdan kanssa ja kyseisen direktiivin johdanto-osan 13 perustelukappaleen valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle – sellaisena kuin sitä on tulkittu kansallisessa oikeuskäytännössä –, jonka mukaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen rahoituspalveluja koskevan etäsopimuksen osalta ei suljeta pois kuluttajan peruuttamisoikeutta siinä tapauksessa, että kumpikin osapuoli on täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä ennen kuin kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on ottaa huomioon kansallinen oikeus kokonaisuudessaan ja soveltaa siinä hyväksytyjä tulkintatapoja päätyäkseen tämän säännöksen mukaiseen ratkaisuun muuttamalla tarvittaessa vakiintunutta kansallista oikeuskäytäntöä, jos se perustuu kyseisen säännöksen vastaiseen kansallisen oikeuden tulkintaan.
- 2) Direktiivin 2002/65 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a alakohdan ja 6 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että elinkeinonharjoittajan, joka tekee kuluttajan kanssa rahoituspalveluja koskevan etäsopimuksen, unionin oikeuden vaatimusten mukaista velvollisuutta ilmoittaa peruuttamisoikeudesta selkeästi ja ymmärrettävästi tavanomaisesti valistuneelle ja kohtuullisen tarkkaavaiselle ja huolelliselle keskivertokuluttajalle ennen kuin tämä kuluttaja on tullut etäsopimuksen tai tarjouksen sitomaksi ei ole loukattu, kun elinkeinonharjoittaja ilmoittaa kuluttajalle, että peruuttamisoikeutta ei sovelleta sopimukseen, jonka kumpikin osapuoli on täyttänyt kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä ennen kuin kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan, vaikka tämä tieto ei vastaa kansallista lainsäädäntöä – sellaisena kuin sitä on tulkittu kansallisessa oikeuskäytännössä –, jonka mukaan tällaisessa tapauksessa sovelletaan peruuttamisoikeutta.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 28.5.2018.